

det sikkert efter de gode Kaar, Frimenighederne har faaet efter Kirkelovgivningen af 1922, blive meget sjældent, at en Frimenighedspræst søger ind i et Folkekirkembede. Endvidere er der indføjet den Lempelse i Loven, at Akademikere, som har bestaaet en anden Eksamen ved Københavns Universitet end den teologiske Embedseksamen, kan søge Embede i Folkekirken. Naar vi har tilføjet, at en eneste Indstilling skal foreligge fra Menighedsraadene, er det sket ud fra den Betragtning, at vi her staar overfor en Undtagelseslov, som ikke har til Hensigt at stille saadanne Mænd paa lige Fod med dem, der hidtil har haft Eneretten til Folkekirkens Embeder, nemlig teologiske Kandidater. Siden 1922 har, saa vidt mig bekendt, kun een af denne Kategori søgt ind i Folkekirken, saa det er et Spørgsmaal, om saadanne Mænd i større Udstrækning vil træde ind i Folkekirkens Embeder, hvortil Adgangen herefter lempes for dem.

For Lægmandspræsternes Vedkommende er der ogsaa en Lempelse, idet disse efter Lovforslaget kan forflyttes efter i 7 Aar at have siddet i et Embede i Folkekirken. Man har enkelte Steder i Pressen set et Referat, der gik ud paa, at Lovforslaget var reaktionært, fordi det skærpede Adgangsbetingelserne for Lægmandspræster. Dette er imidlertid ganske misvisende, idet der absolut ingen Skærpelse har fundet Sted; her er stadig ganske den samme Adgang til Embederne og den samme Valgmaade for disse Præster, som der hidtil har været; kun har man indføjet den Lempelse, at Lægmandspræsterne paa en langt lettere Maade kan blive forflyttet til et andet Sogn. De vidtgaaende Ændringer, man fra de andre to Partiers Side har ønsket foretaget, har Flertallet ikke kunnet tiltræde, fordi Talen her er om en Undtagelseslov; vi ønskede ikke hermed i al Almindelighed at gaa bort fra den normale og almindeligt anerkendte Adgang til at blive Præst i Folkekirken, nemlig den teologiske Embedseksamen.

Jeg kunde have Lyst til i denne Forbindelse ganske personlig at tilføje den Bemærkning — og min Opfattelse er ikke blevet bestyrket saa ganske lidt gennem hele den Diskussion, der har fundet Sted i Udvalget om Sagen —, at det dog maaske var betimeligt, om det teologiske Studium inden alt for længe blev underkastet en Revision. Jeg ønsker ikke, at de teologiske Kandidater skal have færre Kundskaber, ingenlunde, men jeg ønsker, at de paa enkelte Omraader kunde faa andre Kundskaber end dem, de i Øjeblikket erhverver.

I Betragtning af hele den Udvikling, der har fundet Sted, f. Eks. med Hensyn til Filantropien og den sociale Lovgivning, vilde det efter min Mening være heldigt, om ogsaa Teologer havde Kendskab hertil, ligesom jeg, i Betragtning af Udviklingen indenfor Hedningemissionen og de forskellige Former for Menighedens Liv og Arbejde herhjemme, vilde finde det ønskeligt, om Teologerne mere, end Tilfældet hidtil har været, under deres Studier fik Kundskab om, Føling og Indseende med alt det, som jo dog er et Udtryk for Kirken og for, hvorledes Kirken prøver at løse de Opgaver, som Tiden stiller den. Teologerne bør efter min Mening ogsaa være godt kendt med de store Verdensbevægelser, ikke mindst indenfor den lutherske Kirke, som prøver at kalde til Samling, som prøver at sprænge de stive Rammer, der gennem Nationalitet, Doktriner, Kirkeordninger og Kirkeforfatninger med videre ligesom har søgt at hindre det, jeg vil kalde det store Fællesskab, idet man nu indenfor Kirken mere end før er begyndt at faa Øje for, at det, der forener, er større end det, der skiller. For alle vordende Præster i Folkekirken vilde det sikkert være af Værdi, om alle disse Spørgsmaal og Emner kom mere i Betragtning ved Tilrettelæggelsen af det teologiske Studium. Skønt Kirken jo ifølge sin Natur og Tradition nødvendigvis maa være konservativ i sit Indhold, saa maa den dog, mener jeg, til enhver Tid gennem sin ydre Form bære Præg af, at den forstaar og kender sin Tid og sin Tids Mennesker og Opgaver. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Kirkeminister at foranledige, at der finder Overvejelser Sted angaaende en Omlægning af det teologiske Studium, saaledes at dette fuldt ud kan komme til at svare til Tidens Udvikling og Krav. Hvis det skete, tror jeg ogsaa, at de mange Overvejelser om at inddrage i Kirkens Arbejde alle mulige andre Mennesker med en helt anden Uddannelse end den teologiske ganske af sig selv vilde falde bort.

Loven skal jo om 5 Aar paa ny revideres, og man vil da staa med nye Erfaringer. Vi fra vor Side finder det rigtigt at gaa frem med smaa Skridt paa dette Omraade ud fra de gjorte Erfaringer, og det er det, vi har prøvet at give Udtryk i det foreliggende Lovforslag. Jeg skal anbefale det til Vedtagelse i det høje Ting.

Dahl: Jeg havde ikke tænkt mig, at der skulde finde nogen større Forhandling Sted ved Lovforslagets tredie Behandling, men da den ærede Ordfører for Udvalget (Inger Gautier Schmit) nu har holdt en